Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 154 (1654) ♦ Вівторок, 19 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

Олександр Мороз: «Ми подолали один із рифів, який міг зруйнувати відносини між гілками влади»

Як відомо, у засобах масової інформації нинішня політична ситуація і відносини між гілками влади отримали неоднозначну оцінку. Свою характеристику дав їм і глава держави. Саме тому наш кореспондент після закінчення пленарного засідання попросив відповісти на ряд запитань Голову Верховної Ради Олександра Мороза.

(Закінчення на 2-й стор.).

Парламентська хроніка

Гроші перерозподілили. Але чи вистачить їх для латання дірок?

Чи не вперше Україна живиться вже 50 днів. Тому виступ міністра агропромислового комплексу Юрія Карасика, хоч і змальовував часом ідилічну картинку, все ж був доволі об'єктивний. І проблема не тільки в тому, що погожих днів було лише 14—16. На темпах збиральних робіт позначилися нестача техніки, забур'яненість посівів ячменю. Усе це вплинуло і на якість зерна. Пшениці третього класу — 20—30 відсотків від валу. Отже, господарства зазнали ще й значних збитків.

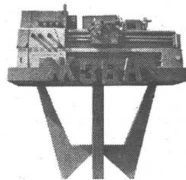
Юрій Карасик детально поінформував народних депутатів, що робить уряд. Зокрема, планується провести міжобласний та міжрайонний обміни насінням, адже окремі регіони залишилися без насіння озимих культур.

(Закінчення на 2-й стор).

Президентів чекають у Кишиневі

Черговий саміт СНД відбудеться 20 листопада в Кишиневі. Як повідомив прес-секретар Президента РФ Сергій Ястржембський, про це заявлено під час зустрічі Бориса Єльцина з виконавчим директором СНД Іваном Коротченею. Цю дату, за словами прес-секретаря, узгоджено з усіма главами країн Співдружності.

Про верстати, сівалку та шкуру мамонта

Штрихи до портрета заводу в інтер'єрі безгрошів'я

У Житомирі є стогектарна «суверенна держава», в якій 2800 підданих. Найголовніша ознака самостійності — власна грошова система. Всі «зовнішньоекономічні відносини» на основі «клірингу». Піддані тої «держави» вирізняються з-поміж інших мешканців міста тим, що не їздять у трамваях і тролейбусах «зайцями», не мають заборгованості в оплаті за квартири та комунальні послуги. І все попри те, що майже не бачать гривень. Йдеться про відкрите акціонерне товариство «Верстатуніверсалмаш».

(Закінчення на 4-й стор.)

Знайомство зблизька

Щоб мати більш повне уявлення про те, що діється в регіонах, Прем`єр-міністр Валерій Пустовойтенко здійснює робочу поїздку по трьох областях України. Побувавши на Одещині, В. Пустовойтенко прибув до Вінницької області. Тут він ознайомиться з роботою Вінницького сільгоспінституту, насіннєвого заводу, інших підприємств області. Під час відвідання Івано-Франківської області Прем`єр у місті Калуші візьме участь у пуску лінії з виробництва поліетилену і фламентної нитки у концерні «Оріана».

Нарешті, крига скресла. Для освітян

280 млн. грн. надійшли в установи Міністерства освіти для виплати заборгованих заробітних плат і стипендій.

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна», повністю повернуто борги за 1997 рік працівникам освіти всіх навчальних закладів по 1 вересня включно.

Окрім того, отримані кошти також дадуть можливість на 60 відсотків віддати борги по заробітній платі за минулий рік.

Наступні надходження, які, як очікують у міністерстві, триватимуть, підуть на погашення заборгованості у стипендіях.

Врожай-97

Не треба ейфорії

Новопризначений голова Херсонської облдержадміністрації Михайло Кушнеренко на прес-конференції розвіяв ейфорію з приводу одержання областю нинішнього року понад 2 мільйонів тонн хліба. Річ у тім, що зерно нового врожаю невисокої якості, четвертого-п'ятого класів. Пшениці третього класу мали одержати 1 мільйон 770 тисяч тонн, натомість отримано лише 350 тисяч. Унаслідок підтоплення, несприятливих кліматичних умов не вдалося зібрати ранні зернові на площі 50 тисяч гектарів. Названі обставини позбавлять можливості розрахуватися з боргами. Загальні втрати від недобору продукції, у тому числі винограду, овочів, сягають більш як 100 мільйонів гривень.

Лист на першу сторінку

Затримуєш пенсію - плати відсоток

Коли справи з реформами йтимуть і далі в такий спосіб, як досі, то, боїмося, з наступного року День незалежності України і День Конституції святкуватимуть одні нардепи та урядовці, банкіри та комерсанти від енергоносіїв. А звичайні люди, які псевдореформою доведені до злиднів, відзначатимуть зовсім інше. Приміром, другу річницю з початку невиплати пенсії та зарплати.

Тим часом, панове керівники незалежної України, є дуже простий вихід з кола, яке постійно замикають ті, хто з цього робить приватні не лише мільйони, а й мільярди в інвалюті. Нехай вони прокручують гроші пенсіонерів, учителів, лікарів і надалі. Але за двох умов. Не довше трьох місяців і з обов'язковим поверненням людям з відсотками. Такими, під які вони самі надають кредити іншим.

Ветерани війни та праці.

Чернівці.

P.S.

○ Президент України Л. Кучма підписав указ «Про міжнародний дитячий медичний центр «Євпаторія».

○ Знайдено чорний ящик літака Л-39, який зазнав катастрофи під Уманню.

○ На острові Хортиця відкрився дитячий екологічно-оздоровчий табір, де відпочиватимуть 84 учні із шкіл Запоріжжя.

○ На пропускному пункті «Ягодин-авто» (Волинська область) затримано радіоактивний вантаж, що прямував з Донецька до Німеччини.

○ У Сквирі Київської області госпіталізовано хворого з діагнозом «сибірка».

Врожай-97

Важкі останні гектари

Кілька днів — і завершаться в Криму жнива. Уже зрозуміло: більш як 1 мільйон 100 тисяч тонн збіжжя не зібрати. Три тижні на півострові не вщухають дощі, проте десять районів збирання вже закінчили. Із 60 господарств, які віджнивували, техніку перекинули в сусідні райони.

Держзамовлення на півострові виконано на 70%. Попри шкоду, якої завдає негода, якість зерна залишається високою. Як повідомив виконувач обов'язків міністра сільського господарства і продовольства автономії Анатолій Авідзба, «50 відсотків здаємо третім класом, 44 — четвертим і лише 6 — п'ятим».

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Головний біль — головна олійна культура

Соняшникові жнива не за горами. За повідомленнями Міністерства АПК, нинішнього сезону цю культуру збиратимуть з 1,7 мільйона гектарів, а вал її становитиме 2,5 мільйона тонн — на 400 тисяч більше, ніж торік. З огляду на те, що з однієї тонни сировини вітчизняні олійні виробляють 470 кілограмів олії і 400 — шроту, не складно підрахувати, яку кількість кінцевої продукції матиме наприкінці року народне господарство.

Утім, до таких прогнозів можна ставитися з певною мірою скепсису. Здається, самі міністерські чиновники, які нещодавно обговорили соняшникові проблеми, мало вірять у таку перспективу. Надто багато перешкод на шляху до омріяного. Під час розмови не раз згадували звичні вже негаразди: брак сільгосптехніки, пального, застаріле обладнання переробних підприємств. Казали й про те, що галузь здала позиції через відокремленість виробника та переробника. Кожен з них діє сам по собі, і треба спробувати об'єднати їхні зусилля. Але насамперед йшлося про кошти. Їх на олійно-жирових підприємствах, щоб останні змогли закупити врожай у аграрників, — наче кіт наплакав. А отже, цілком можливе повторення торішньої ситуації, коли наші олійні, не маючи соняшникового насіння, простоювали. В той самий час 600 тисяч тонн стратегічної сировини опинилося в руках іноземців, які за рахунок цього одержали прибуток у 120 мільйонів американських доларів.

До речі, на «олійному фронті» заробити чужому дядькові ми даємо надто часто. Вже не перший рік, замість бути переробленим на вітчизняних олійнях, наше соняшникове насіння їде за кордон. При цьому на кожній тонні втрачаємо щонайменше 60 доларів. Це коли не зважати, що кожну тонну стратегічного насіння Захід закупове на 10—15 доларів нижче за світову ціну. Натомість іноземні спритники «одаровують» Україну фасованою олією, виробленою... із нашої сировини.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Олександр МОРОЗ: «Ми подолали один із рифів, який міг зруйнувати відносини між гілками влади»

(Початок на 1-й стор.).

— Олександре Олександровичу, був такий фільм «Холодне літо 53-го». Як би ви охарактеризували літо 97-го?

— Справа в тому, що нині немає зеків, немає і наглядачів, а тому паралель не дуже коректна. Літо, справді, складне, але в політичному житті —нормальне, звичайне. І, мені здається, ми найоптимальнішим шляхом, коректно подолали сьогодні один із рифів, який міг зруйнувати нормальні відносини між гілками влади. Ми без ажіотажу розглянули ті питання, що були вкрай важливими. В тому числі продемонстрували: ми спостерігаємо за тим, що діється навколо Верховної Ради. І депутати сьогодні підтвердили: вони вищі од усіляких дріб'язкових нюансів.

— Скажіть, будь ласка, чи не здалося вам, що рішення зібрати засідання парламенту було постфактум? Адже питання розпуску парламенту, якщо воно взагалі може існувати, вже певною мірою вичерпало себе.

— Може, так. А може, — й ні. Навіщо гадати? Щоб не гадати і ні в кого голова не боліла, ми просто провели засідання. І тепер усі ці нюанси, всі ці підстави, роздуми, міркування, аналізи — вони нікому не потрібні. Просто люди мають займатися своїм ділом.

— Наступна, восьма, сесія працюватиме чотири місяці. Далі розпочнеться передвиборча боротьба. Що, ви вважаєте, буде головним, визначальним в оці чотири місяці роботи парламенту? Кому і для чого потрібен меморандум про взаєморозуміння між Кабінетом міністрів і Верховною Радою на чотири місяці?

— По-перше, я вже казав: наш меморандум — це Конституція. Кабінет міністрів підзвітний і підконтрольний Верховній Раді, і ніяких меморандумів на розвиток цієї ідеї чи цієї норми не треба вигадувати.

Замість того щоб витрачати час на підготовку меморандуму, треба все робити, що передбачено Конституцією, і, я думаю, в Кабінеті міністрів й у Верховній Раді знайдеться можливість для організації консультативного розгляду всіх тих проблем, які виникають чи виникатимуть.

По-друге. Головні питання восьмої сесії — це законопроекти, пов'язані з проведенням державно-правової реформи. Нам треба встигнути реалізувати все намічене.

Мова йде про судово-парламентське право і напрацювання всього блоку законів, пов'язаних з упровадженням закону «Про місцеве самоврядування» та закону «Про місцеві державні адміністрації». Тобто йдеться про організацію місцевої влади, про вибори на місцевому рівні, про статус відповідних категорій депутатів тощо.

В економічному блоці, звичайно, першим буде прийняття бюджету наступного року. Все, що пов'язане з цим, буде турботою депутатів і предметом розгляду на сесії. А підпунктами цих напрямів стануть питання податкової політики, пенсійного забезпечення тощо.

Я думаю, що ми маємо напрацьовану базу, і комітетам поставлене завдання з усього переліку вибрати ключові питання, які відповідають стратегічним напрямам, щоб ми оптимально спланували і забезпечили їх ефективний розгляд на сесії.

— Дякую.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Гроші перерозподілили...

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Окрім того, Юрій Карасик звернувся з проханням «заморозити» картотеку господарств, оскільки заборгованість їхня сягнула 2,2 мільярда гривень. Бо через погодні умови жнива починають накладатися на осінні польові роботи.

Міністр АПК відповів на запитання народних депутатів.

Так само тривожний був і виступ міністра енергетики Олексія Шеберстова. Останнім часом зростає взаємозаборгованість енергетиків і вугільників, є проблеми розрахунків зі споживачами електроенергії. На станціях — складна обстановка, оскільки працівники давно не отримують зарплату.

Олексій Шеберстов у своєму виступі зосередив увагу на невідкладних заходах, які здійснює уряд. Він також звернувся з проханням прийняти закон про електроенергетику, бо й досі, з'ясовується, енергія не вважається товаром. А тим часом її розкрадання становить близько 10 відсотків. Міністр запропонував переглянути податкове законодавство з метою здешевлення собівартості електроенергії. Він також відповів на запитання народних обранців.

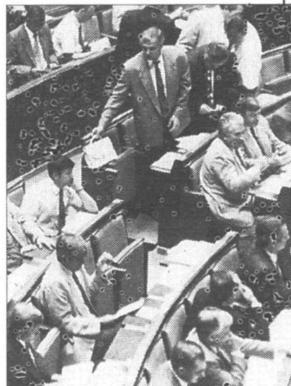
Потім слово взяв міністр фінансів Ігор Митюков, який на основі інформації обох міністерств запропонував внести зміни у закон «Про державний бюджет України на 1997 рік».

Із співдоповідями виступили голова Комітету з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів і соціального розвитку села Анатолій Даниленко та голова підкомітету Олег Панасовський. Вони докладно зупинилися на проблемах галузей і закликали сесію підтримати запропонований законопроект. Їх підтримав і заступник голови Комітету з питань бюджету Павло Кузнецов.

Сесія ухвалила закон, яким збільшила резервний фонд Кабінету міністрів на 200 мільйонів гривень. Водночас народні депутати доручили Рахунковій палаті вивчити, як використовувалися кошти з резервного фонду раніше, а також доручили комітетам проконтролювати використання додатково виділених мільйонів.

Верховна Рада розглянула ряд питань, пов'язаних з організацією роботи восьмої сесії.

Народні депутати прийняли звернення Верховної Ради до Президента з приводу закону «Про місцеві державні адміністрації», в якому, зокрема, йдеться про порушення главою держави статті 94 Конституції України. Депутати висловили

переконання, що Президент, як гарант Основного Закону, діятиме в його рамках.

На цьому порядок денний вичерпався, і наступне засідання народні обранці вирішили провести 28—29 серпня.

Володимир ОЛЕКСАНДРОВИЧ.

Ти куди, золотко?

Кабінет міністрів затвердив загальні обсяги квот на експорт дорогоцінних металів і каміння в 1997 році обсягом 10 тонн.

За повідомленням «Інтерфакс-Україна», обсяг експортної квоти на дорогоцінні метали в колоїдному стані, неорганічні або органічні сполуки дорогоцінних металів будь-якого хімічного складу становить 135 кілограмів. Постановою також встановлено експортні квоти на коштовне каміння (крім алмазів) і напівкоштовне каміння.

Квота на срібло необроблене, напівоброблене або у вигляді порошку — 1,35 тонни. Граничний обсяг дозволеного до експорту золота (з гальванічним покриттям платиною включно) становить 90 кілограмів.

Ця інформація навряд чи порадує АТ «Українські ювеліри» та інші ювелірні заводи країни, потужності яких нині завантажено щонайбільше наполовину. Торік ювелірна промисловість переробила лише 1,2 тонни золота, тоді як, приміром, в Італії — 450 тонн. Ми не Італія і за розмірами покладів золота та алмазів швидше нагадуємо Нідерланди або Бельгію. Але за регулятивним тиском на ювелірну промисловість усе-таки залишаємося неперевершеними. Тим часом державні органи країн, де немає значних покладів і видобутку золота та алмазів, здебільшого не обмежують виробників квотами і ліцензіями на їх вивезення. Тим паче, в Пробірній палаті, звідки значною мірою регулюється розвиток ювелірної галузі, вважають, що вивозити фактично й нічого. Воно й не дивно. За потрійного ліцензування і квотування експорту цієї продукції, за монопольного права на таврування виробів з дорогоцінних і напівдорогоцінних металів, за наявності грунту для фінансових зловживань на велике золото годі й сподіватися.

Віктор ТЕРЕН.

ЗВЕРНЕННЯ

до Президента, Верховної Ради та Генеральної прокуратури України щодо ходу реалізації Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

Реалізуючи державно-правову реформу, започатковану новою Конституцією України, де вперше на конституційному рівні закріплено ідею місцевого самоврядування в державі, Верховна Рада України нещодавно прийняла Закон «Про місцеве самоврядування в Україні», який введено в дію 12 червня цього року.

Закон має винятково важливе значення з огляду на місце і роль місцевого самоврядування в політичній системі нашого суспільства.

Однак, як засвідчують численні факти, перші кроки впровадження в життя Закону про місцеве самоврядування наштовхнулися на шалений опір з боку всієї вертикалі виконавчої влади.

Йдеться передусім про те, що районні та обласні ради, відповідно до вимог Конституції України та цього закону, у двомісячний термін після набрання чинності цим законом обирають голів рад (де ці посади суміщають керівники місцевих державних адміністрацій) та утворюють виконавчий апарат рад, а також приймають рішення про делегування повноважень відповідним місцевим державним адміністраціям.

Саме про це йдеться в пункті 7 Розділу XV Конституції України та пункті 11 Розділу V Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». Крім того, в статтях 120 і 141 Конституції України зазначено, що голови районних та голови обласних рад обираються відповідними радами, а керівники місцевих органів виконавчої влади не мають права суміщати свою службову діяльність з іншою роботою, крім викладацької, наукової та творчої.

Насторожує той факт, що керівники, деякі відповідальні працівники адміністрації Президента України довільно тлумачать положення Конституції і підписаного Президентом України Закону про місцеве самоврядування, надсилають на місця листи, в яких дають відповідні рекомендації щодо блокування цих положень Конституції України та закону.

Керівники ряду обласних, переважної більшості районних державних адміністрацій, які водночас є головами відповідних рад, відмовляються вносити організаційні питання до порядку денного чергових сесій рад, а у випадках ініціювання цих питань депутатами, що стоять на державницьких позиціях, роблять все можливе для неприйняття рішень щодо обрання голів обласних та районних рад із депутатів, утворення виконавчих апаратів.

Такий стан справ практично блокує роботу рад, не дає змоги їм у повному обсязі реалізувати надані законом повноваження, ефективно представляти спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст, призводить до правового нігілізму, беззаконня.

Привертаючи увагу Президента, Верховної Ради України, її комітетів, депутатів, Генеральної прокуратури до таких зухвалих фактів ігнорування Конституції України, Закону про місцеве самоврядування, ми звертаємося до Президента України, як гаранта додержання Конституції України, з вимогою вжити всіх заходів до усунення зазначених порушень з боку голів обласних та районних державних адміністрацій.

Вважаємо за доцільне дати протокольне доручення Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування проаналізувати фактичний стан справ з реалізацією Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» і по завершенні цієї роботи поінформувати Верховну Раду.

Генеральній прокуратурі України вжити невідкладних заходів щодо забезпечення законності.

Фракція Соціалістичної і Селянської партій України у Верховній Раді України.

15 серпня 1997 року.

Самоврядування: проблеми зростання

До законів іще б трішечки совісті

***У** ПЕРШОМУ півріччі нинішнього року до бюджету Степногірської селищної ради надійшло від податків, зборів, штрафів та банківських відсотків 47 795 гривень 79 копійок. У селищі проживає нині близько 6 600 чоловік, що на 568 менше, ніж було два роки тому. Неважко вирахувати, що з прибуткової частини бюджету на кожного жителя припадало 7 гривень 24 копійки. Ось на таку суму степногірцям могли забезпечити умови життя в першому півріччі. Щомісяця —на 1,206 гривні.*

— Район і радий би нам більше допомогти, та сам без грошей. Хоча, коли з'являється якась копійка, голова райради та райдержадміністрації Микола Єременко про Степногірськ не забуває, — конкретизує голова селищної ради Петро Семенов. — З ним і до облдержадміністрації їздимо, і до Кабінету міністрів...

А оце ось у липні за наполяганням жителів селища місцева рада направила «Звернення» на ім'я Президента Леоніда Кучми.

«Вважаємо за необхідне довести до Вашого відома, що і після того, як побували в Степногірську, ситуація в селищі залишається соціально напруженою, — йдеться в ньому. — Ваші доручення щодо газифікації, водозабезпечення селища і працевлаштування населення не виконуються. Відповідно до розпорядження Кабінету міністрів України від 19 липня 1996 року № 521-р, передбачено фінансування видатків у сумі 8 580 тисяч гривень за рахунок коштів державного бюджету на утримання відомчого житла та об'єктів соціальної сфери Таврійського дослідно-гірничо-збагачувального комбінату, що 1 серпня 1996 року передані із загальнодержавної до комунальної власності. З резервного фонду Кабінету міністрів на ремонт котельні було також виділено 3 600 тисяч гривень. Але, попри те, що реконструкцію першої черги котельні було завершено до 1 листопада 1996 року і ситуація із теплозабезпеченням покращилася, це не вирішує проблеми підготовки житлово-комунального господарства селища до роботи в осінньо-зимовий період 1997—1998 років, бо через незадовільну експлуатацію Таврійським ДГЗК теплові мережі, мережі опалення та водопостачання житлових будинків виведені з ладу.

Привести в належний стан прийняті від Таврійського ДГЗК житло та об'єкти соціальної сфери неможливо через відсутність коштів, бо з виділених на це 8 580 тисяч гривень до селищної ради 5 грудня 1996 року надійшло лише 1 мільйон, що був витрачений на придбання палива минулого року...»

Ось так.

— Якщо лист потрапить до рук Президента, то зрушення на краще будуть. Він же обіцяв допомогти, давав доручення, — каже Петро Гордійович. І тут же додає: «Але на це дуже мало надії. Навряд чи наш лист проб'ється до Президента через усі ті бюрократичні перепони. То ж скоріше — нічого не буде!»

Щоб так сказати, треба мати вже досвід «спілкування з вищими владними органами». Він у Семенова є. А тому він і стверджує, що «розчарувань більше не від того, що важко живеться — вже звиклися, а переважно від бюрократичної машини, яка ще не зупинилась і невідомо коли зупиниться».

— Наобіцяють тобі, — веде далі. — Ти — людям скажеш, а потім... Усі керівники: від найвищого до найнижчого рівня й навпаки — мають відповідати за свої слова, обіцянки. На жаль, не таке у нас ставлення до людей. Не розумію, як можна бути керівником такого високого рангу й не тримати свого слова. Як можна після цього дивитися людям у вічі? Треба, щоб головним законом була совість. А це — найбільший дефіцит.

Не так давно приїздили до Степногірська народні депутати України Н. Вітренко та В. Марченко.

— Але я не чув, щоб вони десь згадували про наше селище, — наводить приклади Семенов. — А був депутат Микола Биченко, так він, повернувшись до Києва, зробив письмовий запит тоді віце-прем'єрові В. В. Дурдинцю. Той дав доручення шести міністерствам. Прийшли відписки! Все всі пригадують, але ось про 8 580 тисяч, немов не відають. Ніхто не хоче розібратися, де ж наші гроші. Гроші з державного бюджету!

Отож, ви вже зрозуміли, чому це так степногірці «рвуться» до Києва. «Вулкан прорвало», коли уряд прийняв рішення про консервацію за непотрібністю комбінату, бо до того селище жило за рахунок прибуткового податку ТДГЗК. Разом із платою за землю частка комбінату в бюджеті селища становила майже 90 відсотків. Через це, мабуть, не помічали, що технікум-радгосп «Перемога», займаючи найбільше землі, не сплачував податків. Як навчальний заклад — звільнений від цього. Нині ж, коли «Перемога» практично не має ніякого прибутку, зарплату своїм працівникам не виплачує протягом багатьох місяців, про який бюджет можна говорити...

— Тепер нас найбільше турбує питання підготовки до зими, — з болем каже Семенов, — а розраховувати нема на що. Торік, коли повірили в обіцянки уряду про фінансову допомогу, наші житловики заключили договори з будівельними організаціями Запоріжжя та Мелітополя, вони приступили було до роботи. Але нас підвели, а ми — їх. Заборгували більш як 100 тисяч гривень. Якщо терміново не буде виділено решти обіцяних грошей, то не знаю, як будемо зимувати.

Де взяти гроші?

— Виходить замкнене коло, — пояснює Петро Гордійович. — Мінфін стверджує, що їх зарахували під час взаємозаліку з областю, що остання має виділити. Звертаємося до керівництва області, відповідають, що «Мінфін обдурив область на 47 мільйонів гривень. Обласна адміністрація не може розібратися із Мінфіном, а люди страждають у Степногірську.

Навіщо приймали житло й об'єкти соціально-культурного призначення, що перебували в плачевному стані, до комунальної власності? Та тому, що не кидати ж людей напризволяще. Для них і за їхні кровні все те будувалося! А ще в Мінпромі лагідно, по-батьківськи, ледь не по плечу гладили: «Приймайте, чим зможемо, допоможемо». Отож і довірились. А потім уже зрозуміли, що Мінпрому лише цього і треба було.

... Коли мені називали суми надходжень до бюджету за перше півріччя, то звернув увагу, що найбільша —податок на землю від організацій. Зважаючи на те, що основна частина землі селищної ради закріплена все ж за технікумом-радгоспом «Перемога», який не сплачує податку, то, виходить, що й зараз комбінат «годує» селище?

— Було так,— пояснив Петро Гордійович, — поки не почали створюватися фермерські господарства. Разом з тими, що зареєстровані на території сусідніх сільрад. Вони у нас доглядають до 1500 гектарів землі, із 5200 орної загалом. Ми дуже зацікавлені в створенні фермерських господарств. По-перше, земля обробляється, тоді як у радгоспі до 600 гектарів «гуляє». По-друге, фермери нинішнього року отримали високі врожаї пшениці, що свідчить — за догляд земля віддячує. Віктор Карпенко зібрав по 52 центнери на круг, а мій син Сергій по 60. А в радгоспі— від сили по 30. Потрібні дбайливі руки. Коли нас звинувачують, а члени виконкому мене тут підтримують, що «забираємо землю в радгоспу», відповідаю — казав це і на зборах працівників, що раніше в радгоспі на кожного працюючого припадало 0,8 га, а нині по 10 гектарів. Та ще й нічим її обробляти. Не додасть честі ні мені, ні керівникові радгоспу, коли разом будемо дивитися, як все бур'янами заростає. На жаль, дехто, як завжди, за цього звик народом прикриватися. Тож, щоб там не казали, а в розвиткові фермерського руху ми вбачаємо можливість для покращення ситуації. У тому числі й фінансової.

Справді прекрасно, що голова не опускає рук, а готовий до дій, пошуку можливостей задля поліпшення ситуації. Про повноваження, якими наділена селищна рада, виконком і він як голова, каже просто: «Ми й раніше все це робили, за все це відповідали». Та побоюється, якщо при райрадах та облраді почнуть створювати виконавчі комітети, ділити портфелі, що тоді «на найнижчий, хоч і базовий, рівень взагалі нічого з грошей не доходитиме». А ще дуже бідкається, що не може ніяк ні в кого випитати, що ж то такий за загадковий «рівень мінімальних соціальних потреб» території, який задекларований у Законі «Про місцеве самоврядування в Україні». Дуже вже хочеться «скуштувати» його, хоча і віри не йме, бо хто ж відмовиться від ролі «спускача» грошей вниз. А ще дуже хоче, щоб степногірці могли хоч раз мати місцевий бюджет, достатній для виконання органами місцевого самоврядування наданих їм законом повноважень та забезпечення населення послугами не нижче рівня мінімальних соціальних потреб.

— Повірте, нам вистачило б і того, що уряд обіцяв, та не віддав, — відмахується від «мрій» Петро Гордійович.

... Коли ми прощалися, Семенов запитав мене: «Як ви думаєте, потрапить наш лист Президентові?»

Я відповів: «Подивимося». Зізнаюсь, невпевнено відповів. Помилився чи ні? Аж самому стало цікаво. А заодно й пошкодував, що Президент не приїхав у липні до Запорізької області. А збирався... Ото була б можливість запитати.

Володимир ДУПАК.

смт Степногірськ
Василівського району
Запорізької області.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Хто є хто

Щастя не в грошах

***В**ІН за вдачею оптиміст. Сам зізнався. А ще сказав, що завжди хотів бути першим. Може, тому, що зростав напівсиротою в сім'ї, де четверо дітей, і життя не гладило по голівці. У школі керував піонерським загоном, потім — комітетом комсомолу. Після армії, в Харківському юридичному, — партійною організацією факультету. З компартії Сергій Пересунько вийшов після двадцятирічного перебування, у 1990-му. Але довго без партій не всидів. Спочатку — активна робота зі створення ПДВУ, потім партії прав людини. Нині Сергій Іванович — глава обласної соціал-демократії.*

—Сергію, я вас знав ще головою Компаніївського районного суду, а потім ви кудись зникли. А тоді знову з'явилися на політичному горизонті області. Що це за переміщення?

—Так і було. Коли в 1988-му мене не затвердили головою суду, не пустили навіть в адвокатуру, довелося шукати роботу в Іркутській області, там обрали головою Братського міського суду. А Сибір для мене — край знайомий. Після закінчення юридичного інституту я сім років працював начальником юридичного відділу тресту «Бамтунельбуд».

Витурили мене із суддів за статтю в «Літературній Україні» «Кому служить закон?» Велика така стаття, але надрукували її без дозволу обкому. І фотографія поруч символічна. Суддівське крісло, а на ньому знак запитання. Бути чи не бути автору після публікації? А ще без дозволу висунули трудівники колгоспу імені Кірова Компаніївського району кандидатом у народні депутати СРСР. А тут якраз наспіли вибори суддів. Мене й «переобрали».

—Що ж за крамола у тій статті?

—Як на сьогодні, крамоли ніякої. Те, що писав, нині не тільки кажуть, а й роблять. Я пропонував демократизувати судовий процес, наблизити його до європейського. На той час і того було досить, щоб лишитися без роботи.

—У депутати союзні ви не пройшли. Потім були вибори до Верховної Ради України 12-го і нинішнього, 13-го, скликань. Ви й на них, як у нас кажуть, «висувалися». Тепер ось очолюєте обласну організацію об'єднаної Соціал-демократичної партії України і, мабуть, знову готуєтеся до наступних виборів. Що ж вас штовхає у політику?

—Так, я справді програв нинішньому народному депутатові Валерію Мішурі. А в політику пішов тому, що хочеться допомогти якомога скоріше створити таку законодавчу базу, яка в короткі строки допомогла б піднятися і розвиватися економіці. Арістотель колись сказав: «Благополуччя держави залежить від законів». Ви думаєте, чого країни Заходу так успішно розвиваються економічно? Та тому, що мають чітку законодавчу систему, яку створювали не одне століття. Ми методом «наукового тикання» змушені будемо пройти їхній шлях. Нехай не за сто, за сімдесят—п'ятдесят років. Отже, півстоліття ми будемо жити у злиденній країні. Я з цим не згоден і вважаю, що мої знання, набутий досвід юриста допоможуть у законотворчій роботі. Біда нашої Верховної Ради і попереднього, і нинішнього скликання в тому, що там працюють непрофесіонали, тобто не юристи. На Заході в парламентах їх — 70—80 відсотків. Як же ці депутати можуть творити закони, коли не знають, що це таке? Це коли б я, юрист, взявся робити складну хірургічну операцію.

Друга болячка та, що «чисті» юристи і «чисті» підприємці не розуміють економічної ролі законів. Перші знають закони, та не знають економіки. Другі знають економіку, але не знають законів. А мені, водночас і юристові, і підприємцю, добре відчутна межа зіткнення законів і економіки. Без того, хоч як накладаймо на економічне поле законодавчу сітку, жодних надій на розвиток не буде. Це як дорожній рух без правил: їдуть хто куди хоче, а в результаті — «пробки», зіткнення, і ніхто нікуди не рухається. Нам за кілька років треба розробити і прийняти сотні законів, щоб почала розвиватися економіка.

—А до чого тут соціал-демократія, яку ви організовуєте і пропагуєте в області?

—Не лише в області, а й у країні, бо я член правління СДПУ (о). Я прочитав багато літератури, проаналізував і дійшов висновку, що, з точки зору прагматиків, соціал-демократія нині найпотрібніша в нашій державі. Це найстаріша течія в Україні, бере початок від Драгоманова, Лесі Українки, Франка, Павлика та інших. У своїй діяльності має дві цілі. Перша —демократизація країни, друга — соціальний захист людини. Розумієте, коли до влади приходять крайні праві, то суспільство «демократизується» до такої міри, що починається анархія. Одні — страшенно багатіють, інші — вкрай зубожіють. До революції —один крок, що вже й було в Росії. А коли приходять ліві, то, захопившися своїми романтичними соціальними проектами, вони забувають про економіку, і вона занепадає. Там, де при владі соціал-демократи, а це досвід десятків країн світу, — мир і добробут, процвітання і стабільність.

—А як в особистому плані: сім'я, діти, захоплення, кохання?

—Почну з останнього, найголовнішого. Свою дружину я зустрів у Кіровоградській школі-інтернаті. По черзі були головами загонів: рік вона, рік я. Живемо разом понад два десятиліття. Мабуть, це і є кохання. Виростили двох синів. Старший закінчує Харківську юридичну академію, на тому самому факультеті, що й батько. Тепер думаємо, де влаштуватися. А захоплення — будівництво. Є в мене такий «пунктик», може, ще й він штовхає до активної політичної діяльності. Сам я ріс напівсиротою, ласкою батьківською був обділений, то нехай хоч мої діти живуть пристойно. Для цього збудував власноруч будинок у Федорівці під Кіровоградом. Більш як два десятки проектів намалював, поки вибрав найкращий. Але жити в такому будинку і бачити, як бідує країна, теж не випадає. Треба і її перебудувати так, щоб жити в ній було радісно і в достатку. Щастя — не в грошах, а в можливості вільно жити, спілкуватися з друзями, мати дах над головою і хліб на столі. За це й варто боротися, не шкодуючи сил і часу.

Розмову вів Микола ВОЛОК, власний кореспондент «Голосу України».
Кіровоград.

Про верстати, сівалку та шкуру мамонта

Штрихи до портрета заводу в інтер'єрі безгрошів'я

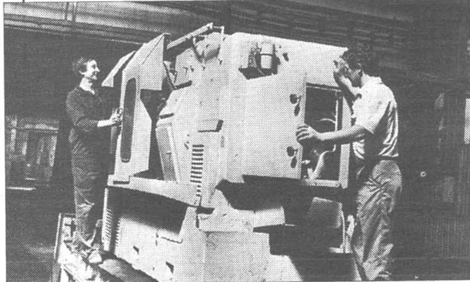
(Початок на 1-й стор.).

Голова правління Олег Ступак у лютому мав повне право відзначити ювілей: минуло 25 років, як він прийшов на будівництво гіганта п'ятирічки — заводу верстатів-автоматів. Тоді тут забивали перші палі.

—Хто сьогодні купить автоматичну лінію — а їх ми мали б робити 22 на рік — чи верстат-автомат з числовим програмним управлінням? — розводить руками Олег Миколайович. — Ставши торік головою правління, я обдзвонив усіх, з ким раніше мав тісні зв'язки. Та почув у відповідь те, про що і так знав: з кількох верстатів роблять один, і цього сьогодні вистачає...

Саме життя змусило стати заводом універсального машинобудування. Верстати таки випускають, але без усіляких діодів-тріодів, одна механіка, точна й надійна. Гамма дуже широка: і для масового виробництва, і для дрібносерійного, навіть для КСП, ПТУ чи шкільних майстерень. Пропонують і деревопереробні верстати, незамінні на невеликих підприємствах. Але малопропоможний попит значно менший за можливості підприємства.

Сьогодні найбільші надії покладають на зовсім нову продукцію. «Верстатуніверсалмаш» перший в Україні освоїв випуск пакувального обладнання. Це автомати для розливу молока та для фасування сипучих продуктів. Готується документація на автомати для пастоподібних продуктів — сметани, сиру, соусів тощо.

—За рубежем можуть, а ми хіба гірші? — коментує О. Ступак. — Програма схвалена урядом, з 80 проектів відібрали саме наш, навіть пів мільйона гривень для підтримки пообіцяли. У квітні я був на виставці «Упаковка-97» — аналогічне індійське та чеське обладнання вдвічі дорожче. Наші автомати можна встановити навіть на фермі, додавши пристрої для пастеризації молока, і не треба тричі на день везти його на завод. Потужність — 1200 літрів за годину, окупиться за три-чотири місяці.

На підприємстві переконані: маючи такі площі й потужності, не виживуть, якщо не працюватимуть для села. Найновіше творіння заводчан — бурякова сівалка точного висіву. Голова Дзержинської райдержадміністрації Георгій Кирилюк, який торік головував у Врублівці, мав нагоду переконатися в її ефективності. 600-гектарну площу розбили на ділянки, засіяли звичайною сівалкою і житомирською. Восени буряки навіть кольором гички відрізнялися, а урожайністю — вдвічі. Звичайно, від насіння, нашого, українського, але гранульованого, в кожній оболончі — весь необхідний для рослин набір компонентів, також багато що залежить. А сівалка має змогу загорнути в грунт насінинку від насінинки на точно задану відстань. Буряківники знають, як це полегшує обробіток. «Верстатуніверсалмаш» готується випускати такі сівалки і для кукурудзи, соняшнику.

Цієї весни на полях працювало 25 сівалок із житомирською маркою. Могло бути й більше, та коли їздили по бурякосіючих господарствах, пропонуючи половину оплати натурою одразу, половину — восени, довідувалися, що перед ними господарства вже об'їздили представники німецької фірми. Їхня сівалка значно дорожча, але пропонують у кредит на три роки.

Такої розкоші на «Верстатуніверсалмаші», де вже забувають, що таке гроші, дозволити собі не можуть. Бартер тут сягає 95 відсотків. У статзвіті значиться, що середня зарплата торік на підприємстві становила 144 гривні. Та насправді це робітникам на таку суму видали товарів і надали послуг. Бо тут усі без винятку, і голова правління також, мають чекові книжки, куди записується зарплата. Потім — у заводський магазин. Що там крупа чи цукор, у квітні по тих чекових книжках видали замість зарплати на чверть мільйона гривень меблів, якими з підприємством розрахувався «Житомирдерев». За чековими книжками весілля справляють і в армію проводжають, навіть борги віддають.

Робітники не їздять «зайцями», бо за виконані для нього роботи трамвайно-тролейбусне управління розраховується місячними проїзними квитками. Керівник ВАТ точно знає, скільки його працівників мешкають у будинках кожного з 16 жеків та житлових кооперативів, бо з усіма цими організаціями укладено договори. Підприємство в рахунок зарплати розраховується виробами й послугами також з водоканалом, енергетиками, газівниками. Навіть капітальний ремонт міської лікарні завод проводить так: половину робіт — за «спасибі», а половину... щоб хворих машинобудівників не посилали купувати медикаменти.

—Кам'яний вік: за шкуру мамонта — три шкури ведмедя, — сердиться О. Ступак. Черговий мандраж пов'язаний з тим, що в сім'ях робітників 2200 школярів. Узимку, коли протрубили про введення плати за підручники, в приймальні керівника ВАТ був натовп прохачів — заводські чеки за межами «держави» «Верстатуніверсалмаш» не котируються. Довелося тоді Олегу Миколайовичу їхати в Міносвіти і пропонувати бартер. На щастя, сказали, що можна й не платити. А тепер от гадає, чи вистачить сили на оформлення бартерних угод зі швейниками, особливо якщо у школах вводитимуть для учнів різні форми...

На конференції, де затверджувався колективний договір, люди просили вже й не багато: аби хоч 30—40 відсотків зарплати їм видавали грішми. Але де ж їх узяти, якщо вже й за бартером не завжди забирають продукцію. Кілька років тому облсільгосптехніка замовила велику партію запчастин, але прорахувалася, тож на два з половиною мільйона гривень вони досі лежать на заводському складі. Виконуються чималі за обсягом замовлення для «Південмашу» та Бородянського «Борекса» — це деталі для трактора ЮМЗ і для грунтової й бурякозбиральної техніки... І тут не все гладенько, бо споживач — без грошей.

Чи нормально це, коли керівник підприємства, де можна налагодити навіть складання тракторів чи комбайнів (12 гектарів під одним дахом!) і де сьогодні напівпорожньо, змушений ламати голову над проблемою розрахунків за шкільну форму? Те, що сьогодні справи гірші як учора, — відомо. Та щоб не були вони кращими, ніж завтра, Олег Ступак разом зі своїми спеціалістами просить кредити під розумні проценти, а ще, щоб в Україну припинили ввозити те, що ми самі могли б робити так само, а то й краще.

* * *

А в черзі за житловими субсидіями ткаля льонокомбінату заздрила працівниці «Верстатуніверсалмашу»: навіть за квартиру завод платить...

Олексій КАВУН.

Житомир.

Газифікація автоперевезень? Цілком можливо!

Точка зору

НА ТЕРИТОРІЇ Львівської, Івано-Франківської, Чернівецької областей є біля двох тисяч невеликих родовищ газу. Їх пропоновано використовувати для газифікації населених пунктів, які розташовані поруч, або для подавання в існуючі газопроводи, а також для вироблення електроенергії. Ці пропозиції заслуговують на увагу, але кожна з них має опонентів. У зв'язку з цим родовища до цього часу не розробляються. Для добування газу потрібні великі капітальні вкладення, а на їх відшкодування через економічні негаразди в країні ближчим часом годі сподіватися.

У зв'язку з цим використання газу дрібних родовищ як моторного палива для заправляння автомобілів видається економічно більш мобільним, оскільки надходитимуть «живі гроші».

Запаси газу у родовищах налічують від 15—18 млн. до багатьох десятків млн. кубометрів. Загальні запаси їх дозволяють заправляти 300—350 тис. автомашин на рік протягом десятиріч.

Більшість родовищ розташовані поблизу автодоріг районного, обласного або державного значення. Газ із підземних «скарбниць» під природним тиском можна подавати трубопроводом до автодороги, де поблизу, на відведеному майданчику, встановлюється обладнання (в модульному виконанні), за допомогою якого заправляються автомобілі. В Україні такі заправні станції діють, одна з них, приміром, — на околиці Донецька.

Природний газ, як пічне паливо, має ціну приблизно 153 грн. за 1000 кубічних метрів, а як моторне паливо —не перевищує 340 грн.

Невеликі родовища газу спеціально для випуску пічного палива часто не розробляються. Причина — немає упевненості, що свердловини експлуатуватимуться в проектному режимі і, як наслідок, буде велика матеріалозатратність газифікації.

При використанні газу як моторного палива значні втрати менш імовірні, а якщо вони і будуть, то процент повернення їх високий, оскільки обладнання придатне для перевезення і повторного застосування.

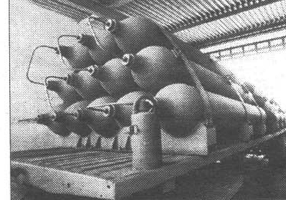
Заправка тисячі автомобілів за добу забезпечить пасажиро- і вантажоперевезення на автомагістралі Львів—Івано-Франківськ—Чернівці, а також автоперевезення між обласними та районними центрами.

Вивчення запасів невеликих родовищ газу дозволяє стверджувати, що резерви для збільшення кількості автоперевезень та обслуговування населених пунктів є, якщо використовувати метановози, газоакумулюючі й компресорні установки.

При егідою ООН у 1991 році було організовано пробіг автомашин із заправкою їх природним газом за маршрутом Рим—Київ, якому фахівці дали високу оцінку.

Газифікація автодоріг з будівництвом газозаправних станцій (як з монтажем компресорів, так і без них) з тиском від 30—50 до 220 атм. створює сприятливі умови для залучення ресурсів газу у західних областях України.

І. МАЛАНЮК,
академік Академії будівництва України;
В. ЛОСЬ,
кандидат технічних наук;
О. ПЕЧОРІН,
кандидат геолого-мінералогічних наук.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про списання заборгованості відкритого акціонерного товариства «АвтоЗАЗ»

Цей Закон має на меті створення умов для залучення іноземних інвестицій до вітчизняного автомобілебудування.

Стаття 1. Заборгованість відкритого акціонерного товариства «АвтоЗАЗ» по несплачених податках і зборах (обов'язкових платежах) до бюджетів та до державних цільових фондів, а також по пені, штрафних і фінансових санкціях, нарахованих відповідно до законодавства України на цю заборгованість, списується за станом на 1 липня 1997 року у таких розмірах:

податку на додану вартість на суму 6050 тис. грн;

акцизному збору на суму 462 тис. грн;

податку на прибуток підприємств на суму 4156 тис. грн;

збору за спеціальне використання природних ресурсів на суму 67 тис. грн;

платі (податку) за землю на суму 2142 тис. грн;

податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів на суму 96 тис. грн;

відрахуваннях і зборах на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання автомобільних доріг загального користування на суму 60 тис. грн;

збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення на суму 3802 тис. грн;

збору до Пенсійного фонду України на суму 13 175 тис. грн;

збору до Державного інноваційного фонду України на суму 2197 тис. грн;

миту і митних зборах на суму 11 802 тис. грн.

Стаття 2. Заборгованість відкритого акціонерного товариства «АвтоЗАЗ» по простроченій кредиторській заборгованості, як безнадійній до сплати, списується за станом на 1 липня 1997 року у таких розмірах:

перед Державним інноваційним фондом України по кредиту, отриманому на технічне оснащення виробництва, відсотках за користування цим кредитом та пені, нарахованій на цю заборгованість, на суму 1040 тис. грн;

у зв'язку з витратами Державного бюджету України, пов'язаних з обслуговуванням кредиту, отриманого під гарантію Кабінету Міністрів України через Укрексімбанк за кредитною лінією Німеччини, відсотках за користування цим кредитом та пені, нарахованій на цю заборгованість, на суму 20 776 тис. грн.

Стаття 3. Дія Закону України «Про списання та реструктуризацію податкової заборгованості платників податків за станом на 31 березня 1997 року», прийнятого 5 червня 1997 року, не поширюється на правовідносини стосовно списання заборгованості відкритого акціонерного товариства «АвтоЗАЗ».

Стаття 4. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 липня 1997 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про День пасічника

На підтримку ініціативи Міністерства агропромислового комплексу України та Спілки пасічників України **постановляю:**

Установити в Україні професійне свято бджолярів – День пасічника, яке відзначати щорічно 19 серпня.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
15 серпня 1997 року.

Хроніка. Факти. Події

Сянган

Падають не зірки, а гроші. Донизу

Країни Південно-Східної Азії за ініціативою Центрального банку Малайзії вступили в інтенсивні переговори з метою об'єднати зусилля в подоланні найглибшої за останні роки регіональної валютної кризи. Всю надію покладають на гонконгівський долар. Він залишається єдиною в регіоні валютою, яка не піддалася тискові спекулянтів. Таїландський бат, малайзійський ринггит, індонезійська рупія, філіппінське песо і навіть сінгапурський долар, який завжди вважали надійним, за минулий тиждень упали до рекордно низького за останні 10—20 років рівня.

Сараєво

Конфлікт вичерпано?

Завдяки посередництву міжнародних представників вдалося пом'якшити конфлікт навколо Центру громадської безпеки в боснійському місті Баня-Лука, несподівано зайнятого в неділю ранком прибічниками президента Сербської Республіки Біляни Плавшич. На сьогодні президентський спецназ залишив будинок, співробітники МВС, які залишаються вірні урядові, що конфліктує з президентом, змогли приступити до чергування. У центрі міста, де розташовано резиденцію Біляни Плавшич, усе так само тримають танки і бронетранспортери Сил зі стабілізації та Спеціальних міжнародних поліцейських сил.

Кампала

Санкції продовжено

Група країн Африки вирішила продовжити санкції проти військового режиму Бурунді, що прийшов до влади внаслідок військового перевороту в минулому році. За повідомленнями зі столиці Уганди, про це стало відомо після завершення зустрічі міністрів закордонних справ групи, що проходила там. Її представляють Демократична Республіка Конго, Замбія, Зімбабве, Кенія, Руанда, Танзанія та Уганда.

Нью-Йорк

Тисячу годин крокував і... зник

Несподівано перервався зв'язок між американською марсіанською експедицією «Марс патфайндер» та Землею. Збій стався на третій хвилині сеансу передачі накопиченої експедицією інформації в суботу, коли у США був пізній вечір. НАСА спробує встановити причину неполадки. Через систему далекого космічного зв'язку, яка належить НАСА, підтримують контакт з Меморіальною станцією Карла Сагана, що перебуває на поверхні Марса, а через неї — з марсоходом «Соджурнер», однак чи одержує марсохід передавані команди, поки невідомо. До речі, в суботу «Соджурнер» відзначив круглу дату своєї марсіанської епопеї — 1000 годин мандрівок пісками Марса.

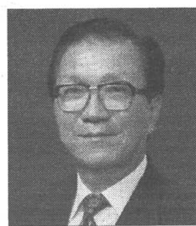
За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Коли у партнера все добре – добре й нам

Україну та Республіку Корея, крім географічних, тривалий час роз'єднували й ідеологічні бар'єри. Тому наші народи все ще недостатньо знають один одного. Та, якщо «покопатися» в історіях двох країн, можна побачити чимало спільного: завоювання сусідніми державами, століття боротьба за збереження культури та політичних надбань. Навіть Дні незалежності ми святкуємо одного і того ж місяця, щоправда, корейці трохи раніше — 15 серпня.

Південна Корея пройшла вже тією дорогою економічних перетворень, яку нам ще потрібно подолати. І хоч кожний має торувати власний шлях, все-таки не слід залишати поза увагою досвід інших.

Починаючи з 1994 року торговий оборот між Україною та РК щороку збільшується десь на 25 відсотків. Торік він становив 214 мільйонів доларів. Але це надто мало, якщо враховувати той потенціал, який мають обидві країни. Так, зокрема, вважає Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Корея в Україні ЛІ ХАН ЧУН:

— На українському ринку поки що представлено 5 південнокорейських корпорацій. Та, гадаю, незабаром сюди прийдуть не лише представники великих компаній, таких, як Daewoo, Laki Gold Star, Samsung, Hunday, а й дрібні підприємці.

— Які причини досить неактивного освоєння українського ринку вашими компаніями? З якими проблемами доводиться стикатись тим, хто вже працює в нас?

— Я вважаю, що корейські компанії досі не мають достатньої інформації про український ринок і його можливості. Та й досвід торгівлі наших ділових людей у Східній Європі та країнах СНД невеликий. Потрібен час, аби зрозуміти український спосіб ведення бізнесу.

Україна перебуває нині у перехідному періоді. І, маючи неабиякий потенціал, стикається з труднощами правильного та раціонального його використання. За умов поліпшення інвестиційного клімату та вдосконалення податкового законодавства наші ділові відносини зроблять крок уперед.

— Які нові спільні проекти плановано реалізувати найближчим часом?

— Наскільки мені відомо, нині є декілька спільних проектів, що їх обговорюють чи починають реалізовувати: автомобільний — у Запоріжжі, телекомунікаційний — у Дніпропетровську, будівництво бізнес-центру у Києві. У економік наших країн — великі можливості для розвитку взаємовигідної торгівлі, технічної допомоги та інвестицій. Україна має родючі грунти, значні природні ресурси, висококосвічених людей, високорозвинуті технології у деяких сферах... Єдине, чого їй бракує, так це досвіду ринкової економіки.

Корея, навпаки, — країна з бідними природними ресурсами, маленькою територією, що дорівнює одній шостій площі України. Але за три останні десятиліття ми досягли значного економічного успіху.

— У нас виявляють надзвичайний інтерес не лише до економіки вашої держави, а й до політичної ситуації на Корейському півострові. Адже і Південь, і Північ — наші партнери. Тож Україні не байдуже, як складатимуться відносини між РК та КНДР. Ця тема стала особливо популярною нині, коли в Нью-Йорку розпочалися міжкорейські переговори за участю США та Китаю...

— І вельми позитивний той факт, що Північна Корея погодилася провести таку зустріч у Нью-Йорку. Головна її мета — досягти стабільності на півострові. Питання про майбутні відносини Сеула та Пхеньяна досить серйозне.

— Яким саме бачать об'єднання Кореї в Сеулі?

— Республіка Корея прагне досягти порозуміння винятково мирним шляхом. Головна ідея політики об'єднання — залучити Північ до життя міжнародної спільноти, не залишати її в ізоляції, допомогти змінитися. Так звана формула об'єднання має три етапи: це перехід від ненависті й конфронтації до примирення та співробітництва, потім — мирне співіснування і розквіт двох частин Кореї, які мають злитися в соціально-економічну єдність, а на завершення — процес остаточного об'єднання держави.

Нині ми говоримо однією мовою, але майже не розуміємо одне одного, бо сприйняття світу, спосіб життя — зовсім різні. Але найгірше, що між нами немає довіри. За допомогою США та Китаю ми зможемо порозумітися й прийти до якогось рішення. Сьогодні Сеул практично не контактує з Північчю.

— Але ж ви надаєте Пхеньяну гуманітарну допомогу?

— Хоча напруженість на півострові триває, проте уряд Південної Кореї допомагає Півночі через міжнародні організації, такі, як WFP та UNICEF. КНДР одержала 150 тонн рису, кукурудзи, сої, для цього було виділено 240 мільйонів доларів. Уряд Республіки Корея також підтримує приватний сектор Пхеньяна, допомагаючи через Червоний Хрест. Загальна вартість товарів, переданих через цю організацію, — 1,8 мільйона доларів. У травні на конференції Червоного Хреста в Пекіні було прийнято рішення про надання 50 тисяч тонн рису до липня цього року.

Крім того, є спільний міжкорейський проект у галузі атомної енергетики: Південна Корея фінансуватиме будівництво атомної електростанції в КНДР. Сподіваюсь, що це теж піде на користь нашим відносинам.

Інтерв'ю взяла Інеса МАЗУРЕНКО.

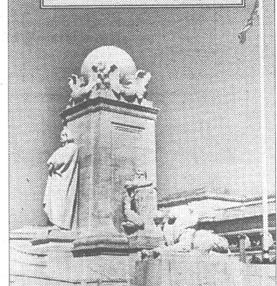
За безпеку доведеться заплатити

Управління контролю над атомною енергією Канади відмовилося продовжити ліцензію на експлуатацію АЕС у Пікерінзі (провінція Онтаріо) на черговий дворічний термін. Дозвіл видано лише на 9 місяців, а подальша доля станції залежатиме від того, чи зможе адміністрація АЕС усунути недоліки.

Критичною було названо ситуацію на АЕС у Пойнт-Лепро (провінція Нью-Брансуїк). Неблагополучним вважають фахівці становище і на інших канадських АЕС, що працюють, як і згадані, на реакторах типу КАНДУ, особливо в Брюсі та Дарлінгтоні (провінція Онтаріо). Після аварії в Пікерінзі та Брюсі сталося зараження радіоактивною водою акваторії озер Гурон та Онтаріо.

Згідно зі статтею Пола Маккея, колишнього радника в міністерстві енергетики провінції Онтаріо, одна з найгостріших проблем — корозія труб. У 70—80-х роках корпорація «Онтаріо хайдро» закупила для своїх АЕС дешеві, низької якості метали. Зекономивши десятки мільйонів доларів, корпорації вже довелося поплатитися витратами, що перевищують 1 млрд доларів. Експерт вважає, що, якщо корпорація хоче уникнути ризику серйозних аварій, їй доведеться повністю замінити метал, що нині використовують. Однак це пов'язано з зупинкою реакторів, різким скороченням виробництва енергії, що в цілому стане канадським платникам податків у 15 млрд доларів.

Столиці світу

Вашингтон: пам'ятник Христофору Колумбу.

Фото А. МИСЬКА.

Сонячне коло, електростанції довкола...

Після початку боротьби вірменів Нагірного Карабаху за вихід з Азербайджану Вірменія опинилася в жорсткій транспортно-енергетичній блокаді з боку Баку й Туреччини. Пов'язана з цим енергетична криза, що тривала з 1991 до 1995 року, завдала економіці країни величезних збитків. І не тільки: залишене без світла і газу, населення також переживало величезні труднощі.

Люди й досі здригаються, згадуючи часи, коли електрику до квартир подавали на 30—40 хвилин (!) на добу, а температура в будинках взимку була мінусова.

Поступово вдалося, однак, налагодити транзит газу територією Грузії, перекидання певної кількості електроенергії з Ірану. Вельми позитивну роль відіграла реанімація Вірменської атомної електростанції.

Нині лампочки в будинках світять цілодобово, а подекуди розпочато й відновлення побутового газопостачання. Населення, звичайно, ремствує через дуже високі тарифи на електроенергію, та повернення колишніх темних і холодних часів ніхто не бажає, тож платять справно.

І все-таки з точки зору енергетичної безпеки й незалежності Вірменія, не маючи власних нафтогазових ресурсів, залишається дуже й дуже вразливою. Остання обставина стимулює пошук альтернативних джерел енергії. Вчені в Єревані не перший рік розробляють різноманітні проекти використання сонячної та вітрової енергії, підвищення ККД гідроелектростанцій.

Зусилля дослідників поступово починають давати результати. І, звичайно ж, у сонячній Вірменії на перше місце виходить геліоенергетика. Вже найближчим часом деякі місцеві заводи розпочнуть серійний випуск геліосистеми серії «ДВА-2», розробленої доктором технічних наук, президентом товариства «Техніка і технологія» Ваганом Амазаспяном.

За словами вченого, основним елементом системи є півтораметровий відбивач, який концентрує сонячні промені на об'єкт нагрівання. Потужність готової до виробництва установки — 1,5 кВт-год, гарантійний термін роботи — 50 років, окупність — менше року.

Втім, уже розроблені й чекають на впровадження інші модифікації цієї геліосистеми потужністю до 30 кВт-год.

Розробки В. Амазаспяна зацікавили не тільки місцевих, а й зарубіжних виробників, зокрема в Росії, Індії, Австралії, деяких африканських державах. Остання обставина дає можливість розраховувати на іноземні інвестиції й вихід на міжнародний ринок. Таким чином, вже вкотре справджується народна мудрість: «якби не нещастя, не було б і щастя». Адже пожвавлення науково-технічної думки у й досі блокованій Вірменії безпосередньо пов'язане з форс-мажорною ситуацією в енергетичній сфері країни.

Армен ХАНБАБЯН.

Завітайте до нас на вогник

У ТРАВНІ цього року як подарунок до Дня Перемоги було відкрито Київський міський будинок ветеранів. Відбулася нині модна презентація перед високим міським начальством. І настали будні.

Людей похилого віку тут не посилають із невдоволеним обличчям з однієї кімнати в іншу, не розмовляють буркотливим, байдужим тоном. Тут для них організовано безплатні юридичні та медичні консультації, працюють психологи. У великій вітальні можна подивитися телевізор, пограти в шашки—шахи, почитати свіжі газети і книжки, а то й просто поспілкуватися. У концертному залі силами самих ветеранів влаштовують концерти. Читають лекції науковці, цілителі, лікарі. Художній керівник з культурномасової роботи всіма правдами і неправдами прагне дістати квитки у Будинок органної музики, філармонію, консерваторію. Та програма лише розгортається. Намічено створити фітобар з чаями і аптеку з травами, розгорнути волонтерський рух з обслуговування малорухомих пенсіонерів-ветеранів удома, з розподілу гуманітарної допомоги малоімущим і багато чого іншого.

Воістину можна сказати, що в Будинку ветеранів панує дух доброзичливості і творчості. Адже під цим дахом зібралися незвичайні люди, науковці, ентузіасти.

Так, лікувальний кабінет очолив заслужений винахідник І. Таршинов. Це він розробив диво-прилад «Біорегулятор—004», призначений для проведення об'ємного пневмомасажу.

За допомогою медичного апарата «Біорегулятор—004» можна з успіхом лікувати навіть такі захворювання, для яких ортодоксальна медицина має лиш один інструмент — скальпель хірурга.

Так, одного разу в медичний центр І. Таршинова звернувся хворий з остеохондрозом хребта, болем у суглобах і м'язах, загальним розладом нервової системи після перенесеного стресу. Після 20 сеансів у нього припинився не лише біль, а й пародонтоз, що мучив його чимало років.

Отак і завітали на вогник Будинку ветеранів люди різних доль.

Валентина АРЕФІЙ,
Людмила ТАРШИНОВА.

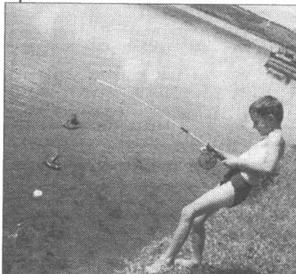
Київ.

ЯКЩО ПОСТАВИТИ СПРАВУ НА ХВОСТА

Літо—97

НЕ ОДРАЗУ віриться, але факт: є в Україні місце, куди їдуть відпочивати не лише з заполярної Воркути, а й із курортних Карпат і навіть із приморської Одеси!

Це райське місце — на Дністрі, в околицях села Куражин Новоушицького району Хмельниччини. Взагалі у Дністрі вода — найчистіша з усіх українських великих річок. Мало того: неподалік од Куражина в Дністер впадає маленька річечка з подвійним вмістом кисню. Тобто, цю воду одразу можна розливати у пляшки й продавати! Краєвиди тут майже карпатські, але повітря сухіше, ніж у горах, і сонця більше, а Дністер видно до дна. Там же геологи відкрили мінеральну воду, аналогічну лікувальній трускавецькій та антирадіонуклідній збручанській. Тобто, це не просто курортна зона, а справжній екологічний заповідник, яких мало лишилось у цілім світі. Риба ловиться — в ріст людини, якщо, звісно, ту рибину міряти не лежачою, а поставити на хвоста.

Ось чому знаючі люди їздять сюди відпочивати. Таких людей могло б бути багато, але, щоб їх прийняти, нема «інфраструктури». Є лиш добра дорога до Дністра. Та ще є два катери, котрі можуть допомогти любителям старовини добратися по Дністру до унікальних історичних краєвидів Кам'янця-Подільського, Хотина, Івано-Франківська, Могилева-Подільського. Отже, у перспективі це рекреаційно-туристський рай. Але справу ще треба ставити з лежачого положення «на хвіст». Голова місцевого колгоспу Микола Якович Гринчук готовий співробітничати з солідними (своїми чи й закордонними) людьми, котрі мають солідні гроші. Цим людям буде надано землю під будівництво. Не варто думати, що у справі зацікавлений лише Гринчук. Недавно голова Новоушицької райдержадміністрації Іван Павлович Микитюк скликав до себе з усієї України вихідців із тих місць — чоловік сто, журналісти, науковці, бізнесмени й навіть міністри. Мовляв, дивіться, ось тут ви виросли, завдяки цим місцям ви стали тими, ким ви є. Допоможіть же тепер малій батьківщині стати великою!

...Думається, хтось таки допоможе. Бо таких вигідних місць на землі зовсім небагато.

Віталій ЖЕЖЕРА.

На знімку Михайла ВАСИЛАШКА: звісно, гриби в Дністрі не ловляться, але при березі їх скільки завгодно. Тут їх і назбирав цей малий жартівник.

Освіта

Наступ на освітян

Ми, вчителі і працівники Сонячнодолинської середньої школи, обурені планомірним знищенням народної освіти, особливо на селі. Постійне затримання заробітної плати, безпідставне позбавлення пільг учителів на селі з боку фінансових органів поставили вчительство на межу вимирання. Це проявляється не тільки у виплаті зарплати, а й у тому, що вже декілька років не фінансуються витрати на утримання споруд, матеріально-технічної бази тощо.

Незважаючи на зростання злочинності, в тому числі й дитячої, у школі практично повністю скорочено ставки з позакласної роботи. На голому ентузіазмі ведеться військово-патріотична робота, а створювану десятиріччями матеріальну базу знищено.

Міністерством освіти уже порушено питання про статус школи як середньої, бо немає надуманої «норми» наповнення класів.

Більшість селян не в змозі придбати підручники, не кажучи вже про загальношкільну форму для дітей.

Останньою краплиною, що переповнила «море довготерпіння», стало доведення лімітів на зарплату фінуправлінням Судака згідно з указівкою Міністерства фінансів Республіки Крим, яка, в свою чергу, обгрунтовує вказані ліміти постановою Кабінету міністрів України N 180 від 21 лютого 1997 року.

Пропрацювавши навчальний рік в погано опалюваній школі, виконавши навчальний план, підготувавши випускні класи до державних екзаменів і придбавши численні хвороби, напівголодні вчителі залишають за собою право на відповідні дії, якщо державні органи не хочуть виконати статтю 53 Основного Закону —Конституції України.

Список наших нещасть можна продовжити, але замість того, щоб відстоювати інтереси учительства і освіти, надати реальну допомогу, міністерства освіти Криму й України винаходять дедалі нові укази й постанови, часто не погоджені з жодними нормативними актами, і загострюють і без того критичне становище вчителів.

В. ВДОВИЧЕНКО,
голова профкому,
вчителі МАКАРОВА, ОСТРЕЙКО, ГОРБУНОВА
(усього 17 підписів).

Сонячна Долина
Судацького району
Автономна Республіка Крим.

Оздоровниці

Ковток живої води натщесерце

З давніх-давен в Україні існували легенди про «живу» воду з «мертвих» джерел, від умивання якою старі молодшали, а мертві воскресали. Кримські татари—старожили оповідають, що навіть віслюк легендарного хитруна Ходжі Насреддіна, занедужавши в дорозі, став на ноги після того, як побродив у ропі євпаторійських озер.

Ідеться про найстарішу і найбільшу грязелікарню України «Майнаки», яка нині зустрічає своє 110-річчя. Сьогодні це багатопрофільний лікувальний комбінат. Ефективність старовинних і новітніх методик оздоровлення посилює найсучасніше устаткування. Тут люди позбавляються безлічі захворювань, особливо жіночого і чоловічого безпліддя, хвороб органів дихання, очей, хронічних запалень, захворювань шкіри...

Нині за день тут роблять більш як тисячу процедур, причому повний їх курс коштує в межах 70 гривень. Багаторічні дослідження переконливо довели, що грязеве лікування в «Майнаках» знімає біль, має стимулювальну, протиалергійну, протизапальну дію і головне — значно посилює імунітет організму. Адже тут напрочуд вдало поєднано різноманітні лікувальні чинники: водні й грязеві процедури, мінеральні джерела плюс повітря, сонце, море, фрукти, овочі.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Арбитражный суд Одесской области 26.05.1997 г. возбудил дело N 7/165 по заявлению акционерного общества «Промбытуниверсал» (г. Днепропетровск) о признании банкротом оптово-розничную базу Одесского облпотребсоюза пгт. Затишье, расположенного по адресу: Одесская область, Фрунзовский район, пгт. Затишье, ул. Суворова,75, (р/с 000460409 во Фрунзовском АПБ «Украина», МФО 328265, код ОКПО — 01779669).

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями в месячный срок с момента публикации настоящего объявления по адресу: г. Одесса, пр. Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

Арбитражным судом Полтавской области возбуждено дело 560/26 о банкротстве ОАО «Петровское» (315062, с. Чапаево Чутовского р-на Полтавской обл.; р/с 406912 в Чутовском АК АПБ «Украина»).

По имущественным требованиям кредиторы могут обращаться в месячный срок со дня опубликования объявления по адресу: 314000, Полтава, ул. Зыкина,1.

Загублене свідоцтво № 2236 про реєстрацію спільного підприємства у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Єсті Валгус», видане 1 жовтня 1993 року Залізничним райвиконкомом Києва, вважати недійсним.

АТ "Україна-Інвест" повідомляє

про проведення чергових зборів акціонерів.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління за 1 півріччя 1997р.
2. Підготовка документів для закриття АТ "Україна-Інвест"

Збори відбудуться за адресою: м.Київ, вул.Червонопрапорна,26 тел.488-50-23 14 жовтня 1997р. о14.00. Початок реєстрації з 11.00.

Арбитражный суд Кировоградской области 13.06.1997 г. возбудил дело N 687/8 по заявлению акционерного общества «Промбытуниверсал» (г. Днепропетровск) о признании банкротом Новоукраинской оптово-торговой межрайбазы Кировоградского облпотребсоюза, расположенной по адресу: 317320, Кировоградская область, г. Новоукраинка, ул. Курчатова,3, р/с 000460612 в Новоукраинском отд. АКБ «Украина», МФО 323163, код ОКПО — 01756409.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования настоящего заявления по адресу: 316022, г. Кировоград,. ул. Луначарского, 29, Арбитражный суд Кировоградской области.

Арбітражний суд Києва (252030, Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 17/220 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Вікторія» (252032, Київ-32, вул. Саксаганського, 99; р/рахунок № 3467156 у Залізничному УСБ Києва, МФО 322034).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 2/281-б про визнання банкрутом ТОВ «Столиця» (юридична адреса: вул. Ентузіастів,5, кв.43; р/р 467329 в АКБ «Юнекс»).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Закарпатської області порушено справу № 1/3 про банкрутство ВКФ ТОВ «Ескорт». Адреса: Ужгородський р-н, с. Галоч, р/р 5467474, в/р 8552180400/001 в ПІБ м. Ужгорода.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймають у місячний термін з дня публікації оголошення.

ЧП «В. В. Трейд» объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение одного месяца со дня выхода объявления; тел.562-82-17.

У номер

● *Київ*

Без Ана і шоу — не шоу

Новий військово-транспортний літак Ан-70 прибув у підмосковне місто Жуковський для участі у III міжнародному авіакосмічному салоні «МАКС-97», який пройде 19—24 серпня на території Льотно-дослідного інституту ім. Громова. Ан-70 вперше візьме участь у демонстраційних польотах.

Згідно з прогнозами експертів, військово-транспортний літак Ан-70, який не має на сьогоднішній день конкурентів у своєму класі на світовому ринку авіаіндустрії, стане основною подією московського авіашоу.

Потребу російських ВПС у літаку фахівці галузі оцінюють в межах 500 літаків, українських — 100.

Серійне виробництво літака плановано організувати на потужностях київського заводу «Авіант» у тісній кооперації з самарським заводом «Авіакор», починаючи з 1998 року, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

● *Львів*

Сподівання на доброчинність не справдилися

Остаточно підраховано збитки, що їх завдала повінь на Львівщині. Вони становлять 46,7 мільйона гривень. З них 35,8 мільйона — це втрати сільського господарства. Два мільйони, виділені урядом, проблеми не знімають. В області відкрито спеціальний рахунок для збирання коштів, але надійшло лише 12 тисяч гривень. Такі невеселі цифри оприлюднив перший заступник голови Львівської облдержадміністрації С. Давидяк і звернувся через засоби масової інформації з проханням про допомогу до підприємців, громадських і політичних організацій, населення краю, адже лише гуртом можна здолати біду.

● *Керч*

Не виходячи зі школи, стануть студентами

1 вересня до Львова вирушить велика група випускників керченських шкіл, які навчатимуться в університеті «Львівська політехніка». Попри великий конкурс, це стало можливим завдяки підписаному між Львовом і Керчю договору про співпрацю. Згідно з цим документом, на базі керченської школи № 26 відкриється філія Львівської політехніки з довузівською підготовкою абітурієнтів. Насамперед юні керчани підвищуватимуть там рівень своїх знань з української мови. Вже у грудні вони розпочнуть підготовку до екзаменів з математики, фізики, української мови і літератури.

● *Черкаси*

Холодноярськими стежками

На Черкащину прибула мандрівна експедиція Спілки української молоді США та України під назвою «Холодноярськими стежками». Вони пройдуть пішим походом від холодноярської «столиці» — села Мельників до Суботова і Чигирина, знайомлячись з легендарними місцями, де творилася історія України: від першних козацьких застав князя Дмитра Вишневецького — гайдамаччини, хмельниччини, до знаменитої Холодноярської республіки, котра у 1918—1922 роках була останнім збройним оплотом УНР.

Американська та українська молодь візьме також участь у заходах фестивалю «Крізь терни до зірок».

Монументальна чехарда постсовєтизму

До Дня незалежності

Як відомо, в Києві на місці обеліска колишнього вождя на Майдані Незалежності планують встановити монумент Незалежності. Нині в Будинку художника експонуються проекти, представлені на третій тур конкурсу, організованого Міністерством культури і мистецтв, Державним комітетом у справах містобудування та архітектури, Київською міськдержадміністрацією та Спілкою художників України.

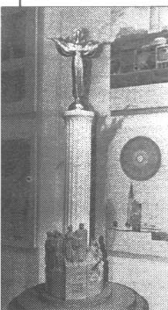
Хоча чехарда довкола монумента триває вже три роки, поки що немає ані остаточного варіанта, ані рішення Кабінету міністрів про його спорудження. На третій тур потрапили чотири роботи, відібрані з попереднього, та ще 100 нових. Однак тобі, шановний читачу, несклодно буде уявити запропоноване на твій розсуд (оргкомітет закликає громадськість надсилати свої пропозиції на адресу Мінкультури або через пресу) і без відвідин столичного Будинку художника. Всі проекти — макети монументів тематично поділяються на декілька груп: українoчки (варіанти батьківщини-матері), арки, коні, козаки, кобзарі та історичні особи. Відмінність лише в тому, що українки, приміром, зображені в різних позах: то з розпростертими руками (А. Радіонов, А. Гончар), то з піднятою у піднебесся правицею (В. Гречаник), то з тризубом, то з дитиною, то з хрестом і вінком (В. Федічев, Д. Федічев), а то скаче на розшаленілих конях, яким бракує хіба що таchанки (Ю. Багаліка, Р. Кухаренко).

І цілком слушно ти, дорогий читачу, можеш спитати: чи не маємо вже вдосталь цього на наших вулицях і площах? Чому ідея, яку ставили за вимогу організатори конкурсу, — Української держави і гордості за неї, —проявляється у злеті фантазії скульпторів надто однобічно? Лише кілька композицій сяк-так претендують на оригінальність, як, скажімо, Дівчина-птах Б. Нікончука, Пегас В. Зноби.

Навіть голова оргкомітету конкурсу, міністр культури і мистецтв Дмитро Остапенко на відкритті виставки не приховував свого скептицизму. «Це наша біда, що в авторів склався певний стереотип,— сказав він,— вони прив'язані до минулого, їм надзвичайно важко відірватися від наштампованого. Крутяться десь два-три варіанти, а знайти оригінальний — складно».

На знімках (зліва направо): проекти скульпторів А. Радіонова і А. Гончара; Ю. Багаліки і Р. Кухаренка; Б. Нікончука.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ: АЛБАНСЬКЕ ПИТАННЯ

Спорт

Футбол. Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 7-й тур. «Прикарпаття»—«Ворскла». 4:0. 8000. 1:0 Русак, 42, 2:0 Русак, 52, 3:0 Римшин, 65, 4:0 Безпалих, 88. «Карпати»—«Зірка-НІБАС». 0:0. 7000. На 50-й хвилині з поля вилучено кіровоградця Хоменка (друга жовта картка), а на 87-й — львів'янина Стронцицького (фол останньої надії). ЦСКА—«Торпедо». 2:0. 2000. 1:0 Головко, 55, 2:0 Головко, 68. «Металург» Д—«Кривбас». 0:0. 2000.

	В	Н	П	М	О
Динамо	5	0	0	16-2	15
Шахтар	5	0	1	15-3	15
Дніпро	4	1	0	13-2	13
Прикарпаття	4	1	2	16-6	13
Металург Д	3	3	1	8-4	12
Карпати	3	1	3	5-7	10
Нива	3	0	2	9-4	9
Чорноморець	3	0	3	11-9	9
Металург Зп	3	0	3	10-9	9
Ворскла	3	0	3	11-15	9
ЦСКА	2	1	4	6-8	7
Кривбас	2	1	3	4-8	7
Таврія	1	1	4	4-10	4
Зірка-НІБАС	1	1	4	5-13	4
Металург М	1	0	5	6-23	3
Торпедо	0	2	5	3-19	2

Як відомо, цей тур був скорочений через участь наших збірних (національної та молодіжної) у відбіркових матчах чемпіонатів світу та Європи. Але і за таких умов не обійшлося без сенсацій. Ви вже здогадалися, що мова про перемогу з великим рахунком «Прикарпаття» над «Ворсклою». Раді за іванофранківців, у той самий час нас насторожують невдалі виступи в новому сезоні бронзового призера попереднього чемпіонату. Адже полтавці представляють Україну на євроарені.

Другу перемогу здобули армійці. Двічі відзначився юний форвард Андрій Головко, який забив свої фірмові голи у високому стрибку ударом головою. Добре, що здібний футболіст тепер постійно грає. А отже — зростає його майстерність. На жаль, коли Андрій торік був у складі «Дніпра», його тримали в далекому запасі.

А тепер кілька слів про прес-конференцію, яка відбулася в Києві минулої п'ятниці. Головний тренер національної збірної Йожеф Сабо розповів, що до завтрашньої зустрічі з албанцями готуються: воротарі —Шутков, Шовковський та Близнюк; захисники — Лужний, Старостяк, Беженар, Олександр Головко, Ващук, Дмитрулін, Коваль; півзахисники — Калитвинцев, Максимов, Михайленко, Зубов, Кривенцов, Гусин, Ковальов, Косовський; нападаючі — Ребров, Шевченко, Нагорняк та Гецко.

Пан Сабо повідомив, що запрошували й захисника із «Зеніта» (Санкт-Петербург) Сергія Попова, якому півтора місяця тому у Франції успішно зроблено операцію. Гравець поступово набирає форму. І йому було б корисно пожити в колективі збірної. Але наставник петербуржців Анатолій Бишовець не відпустив Попова до Києва.

— Якою буде наша реакція? — про це запитав першого віце-президента ФФУ Віктора Баннікова.

— Спершу поінформуємо про цей інцидент Російську футбольну спілку. А якщо знадобиться, то й ФІФА.

... Гадаю, щирі прихильники українського футболу прийдуть завтра на НСК «Олімпійський» повболівати за нашу головну команду. До речі, ціни на квитки нормальні: одна, три, п'ять і десять гривень. Початок зустрічі о 19.00.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Дитячий курорт без дітей

Літо-97

У Євпаторії — понад 70 унікальних санаторіїв. Вони можуть одночасно прийняти 50 тисяч тих, хто потребує допомоги медиків. Тут є солідна наукова база: створено міжнародний центр з лікування постраждалих від чорнобильської катастрофи, розроблено унікальні методики.

За 11 років оздоровлено близько одного мільйона дітей-чорнобильців і майже стільки ж дорослих. Саме в Євпаторії підсумовують досвід лікування з усіх зон забруднення. Цьому сприяє оснащеність новітнім унікальним устаткуванням.

Та, на жаль, через економічні негаразди євпаторійські здравниці нині напівпорожні. Не всі в змозі заплатити за путівку в середньому 500 гривень.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«МЕТАЛІСТ» ПІДНОСИТЬ СЮРПРИЗ

Першість України. Перша ліга. 5 тур: Нива — Полісся — 3:0. Гащін, 56 і 61, Фінкель, 86. Динамо-2 —Кремінь — 1:0. Венглінський, 32. Десна —Поліграфтехніка — 1:1. Гелазев, 62 — Гура, 11. Металург — Зоря — 1:0. Паршин, 79. СК Миколаїв — Авангард — Індустрія — 2:0. Скідан, 54, Забранський, 74. На 28-й хвил. Бугай (СК) не реалізував пенальті. Волинь — ФК Черкаси — 2:1. Ларін, 72, Гуменяк, 88 —Грицай, 51. Буковина — ЦСКА — 0:0. Нафтовик —Металіст — 1:4. Чорношевць, 83 — Гольдін, 18, Школьников, 24 і 88, Лукаш, 85. Явір — Хімік — 1:1. Прохоренков, 18 — Курбатський, 85. Сталь — ФК Львів — 4:2. Осташов, 20, 23, 60, Манько, 53 — Лєсків, 37 і 57, обидва з пенальті. Шахтар — Верховина — 2:2. Вєтров, 32, Барабаш, 77 — Газда, 51 і 89 з пенальті.

Мабуть, ніхто в Ахтирці не чекав, що «Нафтовик» вдома програє. І не просто програє, а з великим рахунком. Та ще й «Металістові». А самі футболісти «Нафтовика» не сприйняли серйозно сигнал, що прозвучав на 18-й хвилині, коли Гольдін відкрив рахунок. Коли Школьников подвоїв його, господарі кинулися відігруватися, але спромоглися зробити це лише на 83-й хвилині. «Нафтовик» намагався «дотиснути» гостей, але отримав ще два голи. «Металіст» заслужено переміг, чим підтвердив свій намір утрутитися в змагання за одну з путівок до вищої ліги.

За драматизмом з ахтирським матчем можна порівняти зустріч «Шахтаря» і «Верховини». Господарі вели в рахунку до передостанньої хвилини, але порушили правила у своєму штрафному майданчику і поплатилися двома очками. Насамкінець матча упустили перемогу і футболісти «Явора». А ось прихильники «Десни» нічиїй порадили, бо грізна «Поліграфтехніка» приїхала до Чернігова за перемогою. Дебютант не програв ще жодного матчу. Щоправда, і перемог у нього немає, але вони у команди Юхима Школьникова — попереду.

Після п'яти турів команди розташувалися у таблиці в такому порядку: СК Миколаїв — 15 очків, Нива —13, Динамо-2 — 12, Нафтовик, Явір і Буковина — по 10, Металіст і Металург — по 9, Волинь — 8, Сталь — 7, Кремінь — 6, Поліграфтехніка — 5, ЦСКА — 2, Десна, ФК Львів, ФК Черкаси і Полісся — по 4, Зоря і Хімік — по 2, Верховина, Шахтар, Авангард — Індустрія — по 1.

Матчі 6-го туру відбудуться сьогодні.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), А.ГОРЛОВ (заст. головногоредактора), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254064.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311154.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.